

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi razširjeni senat)

z dne 23. septembra 2020 *

„Ekonomsko in monetarna unija – Bančna unija – Enotni mehanizem za reševanje kreditnih institucij in nekaterih investicijskih podjetij (EMR) – Enotni sklad za reševanje (ESR) – Sklep EOR o izračunu predhodnih prispevkov za leto 2017 – Ničnostna tožba – Neposredno in posamično nanašanje – Dopustnost – Bistvene postopkovne zahteve – Avtentifikacija odločbe – Obveznost obrazložitve – Pravica do učinkovitega sodnega varstva – Ugovor nezakonnosti – Časovna omejitev učinkov sodbe“

V zadevi T-411/17,

Landesbank Baden-Württemberg s sedežem v Stuttgartu (Nemčija), ki jo zastopata H. Berger in K. Rübsamen, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Enotnemu odboru za reševanje (EOR), ki ga zastopajo A. Martin-Ehlers, S. Raes, T. Van Dyck in A. Kopp, odvetniki,

tožena stranka,

ob intervenciji

Evropske komisije, ki jo zastopata A. Steiblyté in K.-P. Wojcik, agenta,

intervenientka,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa EOR z izvršne seje z dne 11. aprila 2017 o izračunu predhodnih prispevkov v Enotni sklad za reševanje za leto 2017 (SRB/ES/SRF/2017/05) v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi razširjeni senat),

v sestavi A. M. Collins, predsednik, M. Kancheva, sodnica, R. Barents, J. Passer (poročevalec) in G. De Baere, sodniki,

sodna tajnica: S. Bukšek Tomac, administratorica,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 12. decembra 2019

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

Pravni okvir

- 1 Ta zadeva spada v okvir drugega stebra bančne unije, ki se nanaša na enotni mehanizem za reševanje (EMR), ki je bil vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1). Cilj uvedbe EMR je okrepiti integracijo okvira za reševanje v državah članicah euroobmočja in državah članicah, ki niso del euroobmočja in se odločijo sodelovati v enotnem mehanizmu nadzora (EMN) (v nadaljevanju: države članice udeleženke).
- 2 Natančneje, ta zadeva se nanaša na enotni sklad za reševanje (ESR), uveden s členom 67(1) Uredbe št. 806/2014. ESR se financira s prispevki institucij, ki se pobirajo na nacionalni ravni, med drugim v obliki predhodnih prispevkov ob izvajanju člena 67(4) iste uredbe. V skladu s členom 3(1), točka 13, navedene uredbe pojem institucija pomeni kreditno institucijo ali investicijsko podjetje, ki ga zajema konsolidirani nadzor v skladu s členom 2(c) iste uredbe. Prispevki se prenesejo na raven Evropske unije v skladu z Medvladnim sporazumom o prenosu in vzajemnosti prispevkov v ESR, podpisanim 21. maja 2014 v Bruslju.
- 3 Člen 70 Uredbe št. 806/2014, naslovljen „Predhodni prispevki“, določa:

„1. Posamezni prispevek vsake institucije se zbere vsaj na letni osnovi in se izračuna sorazmerno z zneskom njenih obveznosti (kapital ni vključen) brez kritih vlog, glede na celotno obveznost (kapital ni vključen) brez kritih vlog vseh institucij z dovoljenjem na ozemljih vseh sodelujočih držav članic.

2. Odbor vsako leto po posvetovanju z ECB ali pristojnim nacionalnim organom ter v tesnem sodelovanju z nacionalnimi organi za reševanje izračuna posamezne prispevke, da zagotovi, da prispevki, ki jih morajo plačati vse institucije z dovoljenjem na ozemlju vseh sodelujočih držav članic, ne presegajo 12,5 % ciljne ravni.

Izračun prispevkov posameznih institucij vsako leto temelji na:

- (a) pavšalnem prispevku, ki se izračuna sorazmerno z zneskom obveznosti institucije, brez kapitala in kritih vlog, glede na skupne obveznosti, brez kapitala in kritih vlog, vseh institucij z dovoljenjem na ozemlju sodelujočih držav članic, ter
- (b) prispevku, ki je prilagojen tveganju in se izračuna na podlagi meril iz člena 103(7) Direktive 2014/59/EU, pri čemer se upošteva načelo sorazmernosti, ne da bi pri tem prišlo do izkrivljanja med strukturami bančnega sektorja držav članic.

Razmerje med pavšalnim prispevkom in tveganju prilagojenimi prispevki upošteva uravnoteženo porazdelitev prispevkov med različnimi vrstami bank.

Celotni znesek posameznih prispevkov vseh institucij z dovoljenjem na ozemljih vseh sodelujočih držav članic, izračunanih v skladu s točkama (a) in (b), v nobenem primeru letno ne presega 12,5 % ciljne ravni.

[...]

6. Uporabijo se delegirani akti, v katerih je podrobno pojasnjena prilagoditev prispevkov glede na profil tveganja institucij, ki jih sprejme Komisija v skladu s členom 103(7) Direktive 2014/59/EU.

7. Svet na predlog Komisije v okviru delegiranih aktov iz odstavka 6 sprejme izvedbene akte za določitev pogojev izvajanja odstavkov 1, 2 in 3 ter zlasti, kar zadeva:

- (a) uporabo metodologije za izračun posameznih prispevkov;
 - (b) konkretne ureditve, na podlagi katerih se institucijam dodelijo dejavniki tveganja, opredeljeni v delegiranem aktu.“
- 4 Uredba št. 806/2014 je bila glede navedenih predhodnih prispevkov dopolnjena z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2015/81 z dne 19. decembra 2014 o določitvi enotnih pogojev za uporabo Uredbe 806/2014 v zvezi s predhodnimi prispevki v ESR (UL 2015, L 15, str. 1).
- 5 Poleg tega Uredba št. 806/2014 in Izvedbena uredba št. 2015/81 napotujeta na nekatere določbe iz dveh drugih aktov:
- prvič, Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190);
 - drugič, Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).
- 6 Enotni odbor za reševanje (EOR) je bil ustanovljen kot agencija Unije (člen 42 Uredbe št. 806/2014). Zajema zlasti plenarno sejo in izvršno sejo (člen 43(5) Uredbe št. 806/2014). EOR na izvršni seji sprejme vse odločitve za izvajanje Uredbe 806/2014, razen če ta uredba ne določa drugače (člen 54(1)(b) Uredbe št. 806/2014).

Dejansko stanje

- 7 Tožeča stranka, družba Landesbank Baden-Württemberg, je kreditna institucija s sedežem v Nemčiji. Vključena je v institucionalno shemo za zaščito vlog (v nadaljevanju: ISZV) Sparkassen-Finanzgruppe (finančna skupina hranilnic, Nemčija).
- 8 Tožeča stranka je 26. januarja 2017 nemškemu organu za reševanje, Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (zvezna agencija za stabilizacijo finančnega trga, Nemčija; v nadaljevanju: FMSA), poslala prijavo za predhodni prispevek za leto 2017.
- 9 EOR je na izvršni seji s Sklepom z dne 11. aprila 2017 o predhodnih prispevkih za leto 2017 v ESR (SRB/ES/SRF/2017/05; v nadaljevanju: izpodbijani sklep) v skladu s členom 54(1)(b) in členom 70(2) Uredbe št. 806/2014 določil znesek predhodnega prispevka za leto 2017 za vsako institucijo, med katerimi je bila tožeča stranka.
- 10 FMSA je z odločbo o plačilu z dne 21. aprila 2017, prejeto 24. aprila 2017, tožečo stranko obvestila, da je EOR določil njen predhodni prispevek v ESR za leto 2017, in ji sporočil znesek, ki ga mora plačati Restrukturierungsfonds (sklad za prestrukturiranje, Nemčija) (v nadaljevanju: odločba o plačilu). FMSA je odločbi o plačilu priložila dva dokumenta, in sicer nemško različico besedila izpodbijanega sklepa brez priloge, ki je v njem omenjena, in dokument z naslovom „Podrobnosti izračuna (prilagojeno tveganju): Predhodni prispevki [v ESR] za leto 2017“ (v nadaljevanju: dokument z naslovom „Podrobnosti izračuna“).

Postopek in predlogi strank

- 11 Tožeča stranka je 30. junija 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.
- 12 Evropska komisija je z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 29. septembra 2017, predlagala, naj se ji dovoli intervencija v podporo predlogom EOR.
- 13 Predsednik osmega senata Splošnega sodišča (prejšnja sestava) je s sklepom z dne 13. novembra 2017 ugodil predlogu za intervencijo Komisije.
- 14 Splošno sodišče je na predlog osmega senata Splošnega sodišča (prejšnja sestava) na podlagi člena 28 Poslovnika Splošnega sodišča odločilo, da zadevo predodeli razširjenemu senatu.
- 15 Splošno sodišče je z ukrepom procesnega vodstva, sprejetim 12. februarja 2019 na podlagi člena 89 Poslovnika, prvič, EOR pozvalo, naj predloži celoten prepis izvirnika izpodbijanega sklepa, vključno z njegovo prilogo, na eni strani in vse vmesne sklepe, ki jih je sprejel in ki so podlaga za izračun predhodnega prispevka za leto 2017, na drugi. Drugič, Splošno sodišče je EOR pozvalo, naj opiše postopek sprejetja izpodbijanega sklepa in v zvezi s tem predloži dokaze. Tretjič, EOR je bil pozvan, naj v zvezi s podatki iz tabele intervalov za multiplikator za prilagoditev tveganjem, ki je bila objavljena na njegovem spletnem mestu, ki so omenjeni v točki 154 odgovora na tožbo in v točki 102 duplike, natančno navede datum prve objave teh podatkov. Četrtič, EOR je bil pozvan, naj navede vrednosti multiplikatorja za kazalnik ISZV in vrednosti multiplikatorja za prilagoditev tveganjem, ki so bile uporabljene v okviru izpodbijanega sklepa v primeru drugih institucij, omenjenih v prilogi A.12 k tožbi.
- 16 EOR je na ta ukrep procesnega vodstva odgovoril z aktom z dne 20. marca 2019. Glede zahteve za predložitev dokumentov je v bistvu navedel, da dokumentov ne more predložiti zaradi zaupnosti. Zato je Splošnemu sodišču predlagal, naj sprejme pripravljalni ukrep.
- 17 Splošno sodišče je s sklepom z dne 10. aprila 2019 na podlagi, prvič, člena 24, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in, drugič, člena 91(b), člena 92(3) in člena 103 Poslovnika EOR odredilo, naj v nezaupni in zaupni različici predloži celotni prepis izvirnika izpodbijanega sklepa, vključno s prilogo k temu sklepu, vse vmesne sklepe, ki jih je sprejel in ki so podlaga za izračun predhodnega prispevka za leto 2017, vsa dokazila, ki se nanašajo na postopek sprejetja izpodbijanega sklepa, in vrednosti multiplikatorjev iz točke 15 zgoraj.
- 18 EOR je z aktom z dne 3. maja 2019 odgovoril na sklep z dne 10. aprila 2019. Glede izpodbijanega sklepa je EOR pojasnil, da je bila priloga k temu sklepu sprejeta v obliki XLSX. Vendar je bil dokument, predložen Splošnemu sodišču, v obliki PDF. Glede vmesnih sklepov je EOR predložil, prvič, sklepe o izračunu predhodnih prispevkov za leto 2016 in, drugič, osnutke sklepov in vsebinski povzetek (cover notes). Nazadnje, EOR je navedel nekatere podatke o vrednostih multiplikatorjev iz točke 15 zgoraj.
- 19 Da bi lahko EOR dopolnil odgovor iz točke 18 zgoraj, je Splošno sodišče 9. septembra 2019 sprejelo drugi sklep o pripravljalnih ukrepih.
- 20 EOR je z aktom z dne 26. septembra 2019 odgovoril na sklep z dne 9. septembra 2019 in predložil, prvič, prepis besedila izpodbijanega sklepa v obliki PDF in, v zvezi s prilogo k temu sklepu, USB-ključ, na katerem je bila nezaupna in zaupna različica datoteke v obliki XLSX. Drugič, CRU je v nezaupni in zaupni različici predložil enajst dokumentov, v katerih je opisan postopek odobritve osnutkov sklepov, vsebovanih ali priloženih povzetkom iz točke 18 zgoraj, na izvršni seji. Nazadnje je predložil anonimizirano tabelo vrednosti multiplikatorjev iz točke 15 zgoraj.

- 21 Splošno sodišče je po preučitvi, določeni v členu 103(1) Poslovnika, s sklepom z dne 10. oktobra 2019 iz spisa izločilo vse dokumente, ki jih je EOR predložil v zaupni različici v odgovor na sklepa o pripravljalnih ukrepih z dne 10. aprila in 9. septembra 2019, in ugotovilo, da so nezaupne različice vsebinskih povzetkov iz točke 18 zgoraj vsebovale prikrite odlomke, ki so za spor upoštevni in niso zaupni. Zato je EOR odredilo, naj predloži nove nezaupne različice navedenih povzetkov.
- 22 EOR je z aktom z dne 18. oktobra 2019 izpolnil zahtevo iz tega sklepa.
- 23 Tožeča stranka in Komisija sta z dopisoma z dne 6. novembra 2019 predložili stališča v zvezi z odgovori EOR na ukrep procesnega vodstva z dne 12. februarja 2019, na sklepa o pripravljalnih ukrepih z dne 10. aprila in 9. septembra 2019 ter na sklep z dne 10. oktobra 2019.
- 24 Tožeča stranka Splošnemu sodišču v bistvu predlaga, naj:
- izpodbijani sklep razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša nanjo;
 - EOR naloži plačilo stroškov.
- 25 EOR Splošnemu sodišču v bistvu predlaga, naj:
- tožbo zavrže kot nedopustno oziroma zavrne kot neutemeljeno;
 - podredno, če bi Splošno sodišče izpodbijani sklep razglasilo za ničen, odloži učinke razglasitve ničnosti za šest mesecev po tem, ko sodba postane pravnomočna;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.
- 26 Komisija intervencijske vloge ni vložila v za to določenem roku.

Pravo

Dopustnost

- 27 EOR je v svojih vlogah v bistvu izpodbijal procesno upravičenje tožeče stranke za vložitev ničnostne tožbe zoper izpodbijani sklep, pri čemer je trdil, da se ta sklep ne nanaša neposredno in posamično nanjo in da je lahko na njen položaj vplivala le odločba o plačilu.
- 28 Ugotoviti je treba, da je Sodišče v svoji sodbi z dne 3. decembra 2019, Iccrea Banca (C-414/18, EU:C:2019:1036, točka 65), v bistvu razsodilo, da čeprav so bili v skladu s členom 5(1) Izvedbene uredbe 2015/81 nacionalni organi za reševanje (v nadaljevanju: NOR) naslovniki sklepov EOR o izračunu predhodnih prispevkov v ESR, so se ti sklepi nedvomno neposredno in posamično nanašali na institucije, ki morajo te prispevke plačati.
- 29 Iz tega izhaja, da ima tožeča stranka procesno upravičenje za vložitev tožbe za razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa, kar je EOR priznal na obravnavi in je bilo zabeleženo v zapisniku obravnave.
- 30 Glede trditve EOR, da je tožba „uperjena neposredno [...] zoper uredbe in direktive, ki se nanašajo na sistem izračuna predhodnih prispevkov“, in jo je zato treba zavreči kot nedopustno, je treba navesti, da se ta tožba nanaša le na razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa. Delegirana uredba 2015/63 ni predmet predloga za razglasitev ničnosti, ampak gre za pravni akt, ki se splošno uporablja, zoper katerega tožeča stranka uveljavlja ugovor nezakonnosti.

- 31 V zvezi s tem je treba navesti, da lahko v skladu s členom 277 PDEU ne glede na iztek roka iz člena 263, šesti odstavek, PDEU vsaka stranka v sporu, v katerem gre za pravni akt, ki se splošno uporablja in ga je sprejela institucija, organ, urad ali agencija Unije, pred sodiščem Unije uveljavlja, da se ta akt iz razlogov, navedenih v členu 263, drugi odstavek, PDEU, ne uporablja.
- 32 Ker je ta tožba vložena zoper sklep EOR, sprejet na podlagi pravnega akta, ki se splošno uporablja in ga je sprejela institucija Unije, te tožbe ni mogoče šteti za v celoti ali delno nedopustno zgolj zato, ker tožeča stranka v okviru te tožbe uveljavlja neuporabo tega akta na podlagi člena 277 PDEU.
- 33 Poleg tega, ker mora biti v skladu z ustaljeno sodno prakso splošni akt, glede katerega se uveljavlja ugovor nezakonnosti, neposredno ali posredno uporaben v zadevi, ki je predmet tožbe, med izpodbijano posamično odločbo in zadevnim splošnim aktom pa mora obstajati neposredna pravna zveza (glej sodbo z dne 17. februarja 2017, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet, T-14/14 in T-87/14, EU:T:2017:102, točka 55 in navedena sodna praksa), zadošča navesti, da je v izpodbijanem sklepu Delegirana uredba 2015/63 – proti kateri tožeča stranka uveljavlja ugovor nezakonnosti v zvezi z njenimi členi od 4 do 7 in 9 ter Prilogo I k njej – navedena kot ena izmed njegovih pravnih podlag. Prav tako je iz spisa razvidno, da je bil predhodni prispevek tožeče stranke za leto 2017 izračunan po metodi, imenovani „prilagojeno tveganju“, torej prav ob uporabi med drugim zgoraj navedenih določb Delegirane uredbe 2015/63.
- 34 Iz zgornjih ugotovitev izhaja, da je ta tožba dopustna tako v delu, v katerem se nanaša na predlog za razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa, kot tudi v delu, v katerem se nanaša na ugovor nezakonnosti, ki ga uveljavlja tožeča stranka.

Utemeljenost

- 35 Tožeča stranka v podporo tožbi navaja šest tožbenih razlogov:
- prvi se nanaša na kršitev člena 296, drugi odstavek, PDEU ter člena 41(1) in (2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) zaradi nezadostne obrazložitve izpodbijanega sklepa;
 - drugi se nanaša na kršitev člena 41(1) in (2)(a) Listine, ker tožeča stranka ni bila zaslišana;
 - tretji se nanaša na kršitev člena 47(1) Listine zaradi nepreverljivosti izpodbijanega sklepa;
 - četrti se nanaša na kršitev člena 103(7)(h) Direktive 2014/59, člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2013, L 176, str. 1), člena 6(5), prvi stavek, Delegirane uredbe 2015/63, členov 16 in 20 Listine ter načela sorazmernosti zaradi uporabe multiplikatorja za kazalnik ISZV;
 - peti se nanaša na kršitev člena 16 Listine in načela sorazmernosti zaradi uporabe multiplikatorja za prilagoditev tveganjem;
 - šesti se nanaša na nezakonnost členov od 4 do 7 in 9 Delegirane uredbe 2015/63 ter Priloge I k tej uredbi.
- 36 Najprej je treba preučiti razlog javnega reda, ki se nanaša na bistveno kršitev postopka, na katerega mora sodišče Unije paziti po uradni dolžnosti (glej v tem smislu sodbe z dne 2. aprila 1998, Komisija/Sytraval in Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, točka 67; z dne 30. marca 2000, VBA/Florimex in drugi, C-265/97 P, EU:C:2000:170, točka 114; z dne 6. marca 2003, Westdeutsche

Landesbank Girozentrale in Land Nordrhein-Westfalen/Komisija, T-228/99 in T-233/99, EU:T:2003:57, točka 143, in z dne 28. novembra 2019, Banco Cooperativo Español/EOR, T-323/16, EU:T:2019:822, točka 70 in navedena sodna praksa).

- 37 Bistvena kršitev postopka med drugim zajema neobstoje avtentifikacije akta (glej v tem smislu sodbi z dne 15. junija 1994, Komisija/BASF in drugi, C-137/92 P, EU:C:1994:247, točki 75 in 76, in z dne 6. aprila 2000, Komisija/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, točki 40 in 41) in neobstoje obrazložitve oziroma nezadostno obrazložitve (glej sodbo z dne 15. junija 2017 Španija/Komisija, C-279/16 P, neobjavljena, EU:C:2017:461, točka 22 in navedena sodna praksa), zadnjenavedeno pa je predmet prvega tožbenega razloga za razglasitev ničnosti, ki ga je treba preučiti skupaj s tretjim in šestim tožbenim razlogom.

Avtentifikacija izpodbijanega sklepa

- 38 Opozoriti je treba, da intelektualni in formalni element sestavljata nerazdružljivo celoto, zato je pisna oblika akta nujni odraz volje organa, ki ga sprejme (sodbe z dne 15. junija 1994, Komisija/BASF in drugi, C-137/92 P, EU:C:1994:247, točka 70; z dne 6. aprila 2000, Komisija/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, točka 38, in z dne 28. novembra 2019, Banco Cooperativo Español/EOR, T-323/16, EU:T:2019:822, točka 74).
- 39 Cilj avtentifikacije akta je zagotoviti pravno varnost z gotovo opredelitvijo besedila, ki ga je sprejel avtor akta, in je bistvena postopkovna zahteva (sodbe z dne 15. junija 1994, Komisija/BASF in drugi, C-137/92 P, EU:C:1994:247, točki 75 in 76; z dne 6. aprila 2000, Komisija/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, točki 40 in 41, in z dne 28. novembra 2019, Banco Cooperativo Español/EOR, T-323/16, EU:T:2019:822, točka 75).
- 40 Prav tako je že bilo presojeno, da že neobstoje avtentifikacije akta pomeni kršitev bistvenih postopkovnih zahtev, ne da bi bilo poleg tega treba ugotoviti, da je pri tem aktu podana še kaka druga napaka ali da je neobstoje avtentifikacije povzročil škodo tistemu, ki se nanjo sklicuje (sodbi z dne 6. aprila 2000, Komisija/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, točka 42, in z dne z dne 28. novembra 2019, Banco Cooperativo Español/EOR, T-323/16, EU:T:2019:822, točka 76).
- 41 Nadzor spoštovanja formalnosti avtentifikacije in torej gotovosti akta se torej izvede pred vsakim drugim nadzorom, kot je nadzor pristojnosti avtorja akta, spoštovanja načela kolegialnosti ali spoštovanja obveznosti obrazložitve aktov (sodbi z dne 6. aprila 2000, Komisija/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, točka 46, in z dne z dne 28. novembra 2019, Banco Cooperativo Español/EOR, T-323/16, EU:T:2019:822, točka 77).
- 42 Če sodišče Unije pri preizkusu akta, ki mu je bil predložen, ugotovi, da ta ni bil pravilno avtentificiran, mora po uradni dolžnosti ugotoviti, da je zaradi neobstoja ustrezne avtentifikacije podan razlog bistvene kršitve postopka, in posledično akt, v zvezi s katerim je taka kršitev podana, razglasiti za ničen (sodbi z dne 6. aprila 2000, Komisija/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, točka 51, in z dne z dne 28. novembra 2019, Banco Cooperativo Español/EOR, T-323/16, EU:T:2019:822, točka 78).
- 43 V zvezi s tem ni pomembno, da neobstoje avtentifikacije strankam v sporu ni povzročil nobene škode. Avtentifikacija aktov je namreč bistvena postopkovna zahteva v smislu člena 263 PDEU, ki je bistvena za pravno varnost in katere kršitev povzroči razglasitev ničnosti akta, pri katerem je podana napaka, ne da bi bilo treba dokazati obstoj take škode (sodbi z dne 6. aprila 2000, Komisija/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, točka 52, in z dne z dne 28. novembra 2019, Banco Cooperativo Español/EOR, T-323/16, EU:T:2019:822, točka 79; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 8. septembra 2016, Goldfish in drugi/Komisija, T-54/14, EU:T:2016:455, točka 47).

- 44 V obravnavanem primeru je EOR v odgovoru na ukrep procesnega vodstva, sprejet 12. februarja 2019, navedel, da je bil izpodbijani sklep sprejet po pisnem postopku v skladu s členom 7(5) in členom 9 Poslovnika izvršne seje EOR, kot je bil sprejet s sklepom EOR na plenarni seji dne 29. aprila 2015 (SRB/PS/2015/8), ki se je začela s tem, da so bili članom izvršne seje EOR po elektronski pošti poslani dokumenti, ki so med drugim vključevali dokument v obliki DOC, ki ustreza osnutku besedila izpodbijanega sklepa in dokument v obliki XLSX, ki ustreza osnutku priloge, na katero se sklicuje besedilo izpodbijanega sklepa.
- 45 V zvezi s tem je iz odgovora EOR na sklep z dne 10. aprila 2019 razvidno, da je tajništvo EOR 11. aprila 2017 – po tem, ko so oba dokumenta, navedena zgoraj v točki 44, kakor sta bila spremenjena med postopkom, prav tako po elektronski pošti potrdili vsi člani izvršne seje – dokument v obliki DOC natisnilo (besedilo izpodbijanega sklepa brez njegove priloge), in da je predsednica EOR podpisala ta dokument in spremni list, ki se nanaša na spis. Podpisana različica navedenega dokumenta naj bi se hranila v prostorih EOR.
- 46 V odgovoru na sklep z dne 10. aprila 2019 je EOR predložil kopijo te podpisane različice besedila izpodbijanega sklepa in kopijo navedenega spremnega lista.
- 47 Vendar je treba ugotoviti, da EOR ni predložil nobenega dokaza o avtentifikaciji priloge k izpodbijanemu sklepu, ta priloga pa je elektronski dokument v obliki XLSX, ki vsebuje zneske predhodnih prispevkov, in je torej bistven element tega sklepa.
- 48 EOR namreč ni predložil nobene elektronsko podpisane različice priloge k izpodbijanemu sklepu, čeprav navedena priloga nikakor ni neločljivo povezana z besedilom izpodbijanega sklepa.
- 49 Glede spremnega lista, navedenega zgoraj v točki 45, katerega navedba „Attachment(s): 2“ (Priloga(-i/-e): 2) bi v teoriji morala pomeniti, da sta bila ob lastnoročnem podpisu predsednice EOR temu spremnemu listu priložena dva dokumenta, in sicer besedilo izpodbijanega sklepa in tiskana različica priloge, je treba ugotoviti, da v resnici ne dokazuje, da sta bila dokumenta, ki ju poleg tega niti ni opredelil, res priložena.
- 50 Poleg tega je EOR na obravnavi navedel, da ni natisnil priloge, ki je, kot je že bilo navedeno, dokument v obliki XLSX, to je elektronski dokument. Njen podpis je bil torej lahko le elektronski in ta dokument torej ni mogel biti fizično priložen spremnemu listu v papirni obliki.
- 51 Sicer pa EOR omenja podpis le v zvezi z besedilom izpodbijanega sklepa. EOR ni dokazal, da je predsednica EOR to prilogo podpisala elektronsko.
- 52 Glede trditve, ki jo je na obravnavi navedel EOR, da je bila priloga ob podpisu spremnega lista na voljo v dokumentarnem sistemu ARES (Advanced Records System), je treba ugotoviti, da je nova in zato nedopustna ter vsekakor neutemeljena.
- 53 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da spremni list ne vsebuje nobenega elementa, ki bi dokazoval to trditev, sploh pa ne elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti neločljivo povezavo med navedenim spremnim listom, ki ga je lastnoročno podpisala predsednica EOR, in dokumentom, ki naj bi bil v ARES in naj bi ustrezal prilogi k izpodbijanemu sklepu, kot je bila predložena Splošnemu sodišču.
- 54 Nazadnje, lastnoročni podpis spremnega lista, v katerem sta navedena dva priložena dokumenta, ne da bi bila opredeljena niti z njim neločljivo povezana, in to čeprav je bil v resnici k temu dokumentu priložen le en dokument, ne more avtentificirati drugega dokumenta – priloge v obliki XLSX – ki je domnevno v ARES.
- 55 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da zahteva po avtentifikaciji izpodbijanega sklepa ni izpolnjena.

56 Splošno sodišče meni, da je treba v interesu učinkovitega izvajanja sodne oblasti odločiti tudi o prvem tožbenem razlogu, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, o tretjem tožbenem razlogu, ki se nanaša na kršitev pravice tožeče stranke do učinkovitega sodnega varstva, in o šestem tožbenem razlogu, ki se nanaša na ugovor nezakovitosti nekaterih določb Delegirane uredbe 2015/63, in te različne tožbene razloge obravnavati skupaj.

Prvi, tretji in šesti tožbeni razlog, obravnavani skupaj: kršitev obveznosti obrazložitve, kršitev pravice do učinkovitega sodnega varstva in ugovor nezakovitosti Delegirane uredbe 2015/63

– *Trditve strank*

57 Tožeča stranka trdi, da je EOR kršil obveznost obrazložitve in njeno pravico do učinkovitega sodnega varstva, ker izpodbijana sklepa ni dovolj obrazložil.

58 Trdi, da je v skladu s sodno prakso odločba, s katero se zahteva plačilo dajatve, ustrezno obrazložena za namene sodnega nadzora le, če vsebuje natančen in podroben izračun vseh postavk terjatve, katere izvršilni naslov je.

59 V obravnavani zadevi naj bi bile zahteve po obrazložitvi poleg tega stroge zaradi zapletenosti prilagoditve glede na profil tveganja, zaradi obsega naloženega finančnega bremena in zaradi diskrecijske pravice, ki naj bi jo imel EOR.

60 Vendar naj nobeden od dokumentov, predloženih tožeči stranki v prilogi k odločbi o plačilu, ne bi vseboval informacij, ki naj bi jih potrebovala za presojo, ali je izračun njenega prispevka pravilen, in to tako glede na izračun osnovnega letnega prispevka kot glede na prilagoditev tega prispevka glede na profil tveganja.

61 Zgolj navedba podatkov, ki se nanašajo izključno na tožečo stranko, naj bi bila očitno nezadostna.

62 Tožeča stranka dodaja, da EOR ne more upravičiti nespoštovanja obveznosti obrazložitve z obveznostjo zaupnosti podatkov v zvezi z drugimi institucijami, ki so nujno potrebni za preveritev izračuna. Sklicuje se na člen 84(3) Direktive 2014/59 in na obveznosti razkritja kreditnih institucij iz člena 431 in naslednjih Uredbe št. 575/2013.

63 EOR naj bi torej bistveno in v več pogledih kršil obveznost obrazložitve, zaradi česar naj bi bilo treba izpodbijani sklep razglasiti za ničen. Navedena obrazložitev naj niti institucijam niti FMSA ne bi omogočala, da preverijo izračun prispevka in nad njim opravijo nadzor. Niti naj Splošno sodišče ne bi moglo opraviti nadzora nad izpodbijanim sklepom in zato niti samo spoštovati obveznosti obrazložitve. Z njegovo sodbo bi se tako kršilo zagotavljanje pravice do poštenega sojenja iz člena 47, drugi odstavek, Listine.

64 Tožeča stranka meni, da kršitve obveznosti obrazložitve kažejo na možnost, da obstajajo vsebinske pomanjkljivosti, ki jih prav zaradi nepopolne obrazložitve ni mogoče ugotoviti.

65 Iz istih razlogov naj bi EOR kršil tudi pravico tožeče stranke do učinkovitega sodnega varstva. Namreč, če izpodbijani sklep ni dovolj obrazložen, se naj Splošno sodišče ne bi moglo prepričati, ali ta sklep temelji na dovolj trdni dejanski podlagi, niti presoditi abstraktne verjetnosti podatkov in vrednosti ter korakov, na katerih temelji izračun spornega prispevka.

66 Nazadnje, tožeča stranka ob sklicevanju na člen 277 PDEU trdi, da je treba izpodbijani sklep razglasiti za ničen tudi zato, ker je s členi od 4 do 7 in 9 Delegirane uredbe 2015/63 ter Prilogo I k tej uredbi kršeno načelo učinkovitega sodnega varstva, saj se z njimi vzpostavlja zapleten sistem za določanje

prispevkov, za katerega sta značilna široka diskrecijska pravica in popolna nepreglednost ter pri uporabi katerega EOR ne more zagotoviti preverljive in nadzorljive obrazložitve posamezne obremenitve, naložene institucijam.

- 67 EOR, ki ga v bistvu podpira Komisija, te trditve izpodbija.
- 68 Najprej, EOR trdi, da je obrazložitev izpodbijanega sklepa zadostna ne le v zvezi z NOR, da razumejo razloge za izračun, ampak tudi na splošno.
- 69 Dalje, EOR navaja več elementov okvira, ki bi po njegovem mnenju lahko vplivali na obseg obveznosti obrazložitve.
- 70 Prvič, tako FMSA kot institucije naj bi bile vključene v postopek izračuna predhodnih prispevkov.
- 71 Drugič, metodologija, ki jo je treba uporabiti za izračun predhodnih prispevkov, naj bi bila jasno navedena v predpisih, ki se uporabijo, zlasti v členu 70(1) in (2) Uredbe št. 806/2014 ter oddelku 2 Delegirane uredbe 2015/63 in Prilogi I k tej uredbi.
- 72 Tretjič, iz sodne prakse naj bi izhajalo, da je lahko odločba, ki sledi ustaljeni praksi odločanja, obrazložena na kratko, zlasti s sklicevanjem na to prakso.
- 73 Poleg tega EOR trdi, da obveznost obrazložitve v zvezi s tožečo stranko – v nasprotju s trditvami tožeče stranke – ne sega tako daleč, da bi ji morala omogočati, da lahko natančno oceni, ali so izračuni pravilni. To naj bi izhajalo iz sodne prakse, ki se nanaša na druga področja prava Unije, zlasti na področje konkurenčnega prava.
- 74 V tem okviru EOR poudarja, da so predhodni prispevki (približno) 3500 institucij med seboj povezani, ker mora vsota vseh prispevkov ustrezati letni ciljni ravni in da zato izračun prispevka tožeče stranke ne temelji le na informacijah, ki jih je posredovala tožeča stranka, ampak tudi na informacijah, ki jih je posredovalo 3500 drugih institucij in so povezane s posebnostmi dejavnosti teh institucij, njihovimi odgovornostmi in tveganji, ki jih je EOR v okviru izpodbijanega sklepa ocenil v obliki relativne razvrstitve institucij. Te informacije naj bi bile zaupne. Obveznost obrazložitve naj bi bilo zato treba uravnotežiti z obveznostjo EOR, da varuje poslovne skrivnosti vseh zadevnih institucij.
- 75 Poleg tega naj bi iz sodne prakse izhajalo, da je obseg obveznosti obrazložitve mogoče omejiti tudi zaradi nujnih razlogov, ki se nanašajo na varnost Unije ali njenih držav članic ali na vodenje njihovih mednarodnih odnosov.
- 76 Nazadnje, delitev vseh zaupnih informacij vseh institucij sodelujočih držav članic z vsakim NOR bi presegala to, kar se zahteva s členom 5(1) Izvedbene uredbe 2015/81.
- 77 Zato naj bi bila raven podrobnosti, ki je bila izbrana za obrazložitev izpodbijanega sklepa, zadostna.
- 78 Glede trditev tožeče stranke, da pravica do učinkovitega sodnega varstva zahteva, da lahko Splošno sodišče znova izračuna prispevek, EOR trdi, da je taka razlaga nadzora nad zakonitostjo preširoka in ne ustreza obstoječi sodni praksi na tem področju. Pravico do učinkovitega sodnega varstva naj bi bilo namreč treba presojati v okviru institucionalnega ravnovesja, vzpostavljenega z Uredbo št. 806/2014 in Izvedbeno uredbo 2015/81. EOR naj bi bil zadolžen za izračun predhodnih prispevkov. Zato vloga Splošnega sodišča ne bi smela biti to, da odločitev EOR nadomesti s svojo, tako da znova izračuna prispevek. Splošno sodišče naj bi v tej zadevi lahko opravilo nadzor nad zakonitostjo izpodbijanega sklepa ob upoštevanju ustreznega pravnega okvira. Zato naj pravica tožeče stranke do učinkovitega sodnega varstva ne bi bila kršena.

- 79 Vsekakor naj bi lahko Splošno sodišče v okviru svojega nadzora zahtevalo predložitev informacij ali dokazov, ki so upoštevni za tak nadzor, pri čemer naj bi spoštovanje zaupnosti tehtalo s potrebo po ustrezni zagotovitvi pravice do učinkovitega sodnega varstva in tako odpravilo vsako morebitno pomanjkanje informacij, ki bi lahko to pravico ogrozilo.
- 80 Iz istih razlogov naj ugovor nezakonnosti, na katerega se sklicuje tožeča stranka v zvezi z določbami Delegirane uredbe 2015/63, ne bi bil utemeljen.
- 81 Ker naj tožeča stranka ne bi predložila nobenega dokaza o domnevni storitvi napake pri izračunu predhodnih prispevkov za leto 2017, naj bi ta izračun načeloma vsekakor ostal veljaven. Zato naj tožeča stranka nikakor ne bi imela legitimnega interesa za razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa.
- 82 V odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča na obravnavi je EOR pojasnil, da možnost iz člena 84(3) Direktive 2014/59, na katero se sklicuje tožeča stranka (glej zgoraj točko 62), in iz člena 88(1) Uredbe št. 806/2014 za razkritje zaupnih informacij v taki obliki povzetka ali zbirni obliki, da institucij ni mogoče identificirati, v obravnavanem primeru ne pride v poštev. Tožeči stranki naj bi zagotovil kar največ podatkov, ki jih dovoljuje obstoječi sistem.

– *Presoja Splošnega sodišča*

- 83 V skladu z ustaljeno sodno prakso mora biti obrazložitev, ki se zahteva s členom 296 PDEU, prilagojena vrsti zadevnega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko stranke seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa, pristojno sodišče pa opravi nadzor (glej sodbo z dne 20. decembra 2017, Comunidad Autónoma de Galicia in Retegal/Komisija, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, točka 59 in navedena sodna praksa).
- 84 Obveznost obrazložitve je treba presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino akta, lastnosti podanih razlogov in interes za pojasnitev, ki ga lahko imajo naslovniki ali druge osebe, na katere se akt neposredno in posamično nanaša. V obrazložitvi ni treba podrobno navesti vseh upoštevni dejanskih in pravnih okoliščin, ker je treba to, ali so z obrazložitvijo akta izpolnjene zahteve iz člena 296 PDEU, presojati ne le glede na njegovo besedilo, ampak tudi glede na njegov okvir in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (glej sodbo z dne 7. marca 2013, Acino/Komisija, T-539/10, neobjavljena, EU:T:2013:110, točka 124 in navedena sodna praksa).
- 85 Poleg tega mora biti obrazložitev akta logična in zlasti ne sme vsebovati notranjih protislovij, ki bi ovirala razumevanje razlogov, na katerih ta akt temelji (glej sodbo z dne 15. julija 2015, Pilkington Group/Komisija, T-462/12, EU:T:2015:508, točka 21 in navedena sodna praksa).
- 86 Poleg tega obstaja tesna povezava med obveznostjo obrazložitve in temeljno pravico do učinkovitega sodnega varstva (sklepni predlogi generalne pravobranilke J. Kokott v zadevi Housieaux, C-186/04, EU:C:2005:70, točka 32).
- 87 V skladu z ustaljeno sodno prakso namreč učinkovitost sodnega nadzora, ki ga zagotavlja člen 47 Listine, zahteva, da se zadevna oseba lahko seznani z razlogi, na katerih temelji izpodbijana odločba, da se ji omogoči, da brani svoje pravice v najboljših mogočih okoliščinah in da se lahko ob popolnem poznavanju upoštevni okoliščin odloči, ali je smiselno zadevo predložiti pristojnemu sodišču, in da se temu sodišču v celoti omogoči nadzor nad zakonitostjo navedene odločbe v skladu s Pogodbo DEU (glej v tem smislu sodbi z dne 9. novembra 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, točka 40 in navedena sodna praksa, ter z dne 13. marca 2019, AlzChem/Komisija, C-666/17 P, neobjavljena, EU:C:2019:196, točka 54 in navedena sodna praksa).

- 88 Najprej je treba opozoriti, da se v sistemu, uvedenem z Uredbo št. 806/2014 in Izvedbeno uredbo 2015/81, sklepi, ki določajo predhodne prispevke, sicer pošljejo NOR, vendar se navedeni sklepi neposredno in posamično nanašajo na institucije, ki morajo te prispevke plačati, med katerimi je tožeča stranka (glej zgoraj točko 28).
- 89 Pri presoji obsega obveznosti obrazložitve zadevnih sklepov je zato treba upoštevati tudi interes teh institucij, da prejmejo pojasnila (sodbi z dne 28. novembra 2019, Hypo Vorarlberg Bank/EOR, T-377/16, T-645/16 in T-809/16, EU:T:2019:823, točka 176, in z dne 28. novembra 2019, Portigon/EOR, T-365/16, EU:T:2019:824, točka 164).
- 90 Poleg tega je EOR tisti, ki izračuna in določi predhodne prispevke. Njegovi sklepi o izračunu navedenih prispevkov so naslovljeni le na NRO (člen 5(1) Izvedbene uredbe 2015/81), ki nato te sklepe pošljejo institucijam (člen 5(2) Izvedbene uredbe 2015/81) in od njih na podlagi navedenih sklepov poberejo prispevke (člen 67(4) Uredbe št. 806/2014) (sodbi z dne 28. novembra 2019, Hypo Vorarlberg Bank/EOR, T-377/16, T-645/16 in T-809/16, EU:T:2019:823, točka 204, in z dne 28. novembra 2019, Portigon/EOR, T-365/16, EU:T:2019:824, točka 179).
- 91 EOR tako v okviru ukrepanja na podlagi člena 70(2) Uredbe št. 806/2014 izdaja sklepe, ki so dokončni ter ki se posamično in neposredno nanašajo na institucije (sodbi z dne 28. novembra 2019, Hypo Vorarlberg Bank/EOR, T-377/16, T-645/16 in T-809/16, EU:T:2019:823, točka 205, in z dne 28. novembra 2019, Portigon/EOR, T-365/16, EU:T:2019:824, točka 180).
- 92 Zato je naloga EOR, ki je avtor teh sklepov, da jih obrazloži. Te obveznosti niti ni mogoče prenesti na NOR, niti NOR kršitve te obveznosti ne morejo ublažiti, saj bi to pomenilo neupoštevanje pristojnosti EOR v zvezi s tem in bi glede na raznolikost NOR povzročilo tveganje neenakega obravnavanja institucij v zvezi z obrazložitvijo sklepov EOR (sodbi z dne 28. novembra 2019, Hypo Vorarlberg Bank/EOR, T-377/16, T-645/16 in T-809/16, EU:T:2019:823, točka 206, in z dne 28. novembra 2019, Portigon/EOR, T-365/16, EU:T:2019:824, točka 181).
- 93 V obravnavanem primeru so, glede besedila izpodbijanega sklepa, v njegovi obrazložitvi kot pravna podlaga navedeni Uredba št. 806/2014, Direktiva 2014/59, Izvedbena uredba 2015/81, Delegirana uredba 2015/63 in medvladni sporazum, omenjen zgoraj v točki 2, v njej pa je tudi več navedb v zvezi z upoštevanjem predhodnih prispevkov, pobranih za leti 2015 in 2016. Sledi osrednji del izpodbijanega sklepa („Izvršna seja EOR potrjuje zneske predhodnih prispevkov [v ESR] za leto 2017, kot so navedeni v prilogi“) in enajst točk, v katerih je na splošno opisan postopek izračuna predhodnega prispevka. Nazadnje, v točki 12 je določeno, da „[izpodbijani sklep] začne veljati na dan sprejetja“.
- 94 Priloga k izpodbijanemu sklepu, kot jo je EOR predložil v odgovoru na sklep z dne 9. septembra 2019, vsebuje tabelo, v kateri je za vsako zadevno institucijo navedena sodelujoča država članica, v kateri ima dovoljenje, vrsta metode, uporabljene za izračun „evropskega“ deleža predhodnega prispevka za leto 2017, znesek tega prispevka in v stolpcu z naslovom „Faktor prilagoditve tveganjem (EA)“ znesek „evropskega“ multiplikatorja za prilagoditev tveganjem (glej člen 9 Delegirane uredbe 2015/63 in člen 8(1)(b) Izvedbene uredbe 2015/81), uporabljen v njenem primeru.
- 95 Ni sporno, da izpodbijani sklep razen splošnih pojasnil v svojem besedilu ne vsebuje praktično nobenega elementa za izračun prispevka tožeče stranke. V tem sklepu sta namreč navedena le vrsta metode in znesek multiplikatorja za prilagoditev tveganjem, ki je bil uporabljen za tožečo stranko pri izračunu „evropskega“ deleža njenega prispevka.
- 96 Dodati je treba, da je iz člena 8(1)(b) Izvedbene uredbe 2015/81 razvidno, da se pri izračunu prispevkov, ki ga opravi EOR, v evropskem okviru za leto 2017 uporabi koeficient, ki znaša zgolj 60 %, medtem ko nacionalni delež tega prispevka znaša 40 %.

- 97 V zvezi z dokumentom z naslovom „Podrobnosti izračuna“ (glej točko 10 zgoraj) tudi ob predpostavki, da ga je izdal EOR, kot je sam zatrdil na obravnavi, je treba ugotoviti, da so v njem poleg elementov, navedenih zgoraj v točki 94, sicer navedeni vrsta metode za izračun „nacionalnega“ deleža prispevka in znesek „nacionalnega“ multiplikatorja za prilagoditev tveganjem ter drugi elementi za izračun, vendar v njem ni navedenega nobenega elementa, potrebnega za preverjanje, ali je izračun prispevka pravilen.
- 98 Natančneje, ta dokument ne vsebuje nobenega elementa izračuna, ki bi se nanašal na (približno) 3500 drugih institucij, čeprav v skladu s členi od 4 do 7 in 9 Delegirane uredbe 2015/63 izračun prispevka tožeče stranke vključuje, prvič, sorazmerni izračun zneska njenih obveznosti (brez kapitala in kritnih vlog) glede na skupne obveznosti (brez kapitala in kritnih vlog) vseh drugih institucij, in drugič, oceno njenega profila tveganja v primerjavi s profili tveganja drugih institucij v skladu s predvidenimi kazalniki.
- 99 Da bi utemeljil, zakaj ti elementi niso navedeni, EOR v bistvu trdi, da so elementi, ki se nanašajo na druge institucije, zaupni.
- 100 Splošno sodišče ne zanika zaupnosti podatkov (približno) 3500 drugih institucij, vendar opozarja, da je izračun prispevka tožeče stranke, ker nujno temelji na teh podatkih, sam po sebi nepregleden.
- 101 Tožeča stranka sicer lahko preuči metodo izračuna predhodnega prispevka, kot je opredeljena v predpisih in predstavljena v besedilu izpodbijanega sklepa. Po potrebi lahko izpodbija nekatere vidike te metode in njeno izvajanje, na primer presojo njenih podatkov, ki jo je opravil EOR na podlagi člena 5(1) Delegirane uredbe 2015/63.
- 102 Razen takega usmerjenega izpodbijanja pa metoda izračuna – ker se prispevek tožeče stranke izračuna soodvisno in na podlagi nerazkritih podatkov – negativno vpliva na njeno možnost učinkovitega izpodbijanja izpodbijanega sklepa.
- 103 Te ugotovitve je posredno potrdil EOR v odgovoru na četrti in peti tožbeni razlog. Tožeča stranka s tema tožbenima razlogoma izpodbija prav elemente izračuna svojega prispevka, pri čemer se med drugim sklicuje na svoj domnevno dober profil tveganja, ki izhaja iz primerjave njenih finančnih podatkov s podatki drugih institucij, ki jo je opravila sama. EOR to primerjavo zavrača, ker ni enakovredna izčrpni analizi, ki jo je opravil v skladu s predpisi. Splošno sodišče pa glede tega odgovora EOR lahko ugotovi le to, da tožeča stranka ne more dostopati do natančnih in izčrpnih podatkov, ki bi ji omogočali tako analizo.
- 104 Poleg tega, ker EOR v odgovoru na peti tožbeni razlog vztraja pri tem, da zneski multiplikatorja za prilagoditev tveganjem, ki so bili uporabljeni v primeru tožeče stranke, „ostaja[jo] v mejah, določenih v členu 9(3) Delegirane uredbe [2015/63], torej med 0,8 in 1,5“, je treba navesti, da to vztrajanje ne odpravlja pomislekov tožeče stranke. Ti pomisleki se ne nanašajo na to, ali multiplikator ostaja v zgoraj navedenih mejah, kar je mogoče ugotoviti iz obrazložitve izpodbijanega sklepa, ampak na to, ali ta multiplikator vsebuje napake znotraj teh meja, ob upoštevanju tega, da glede na to, kar je navedeno v dokumentu z naslovom „Podrobnosti izračuna“, razpon, določen v zgoraj navedeni določbi, glede zneska prispevka tožeče stranke pomeni razliko v višini [zaupno]¹.
- 105 Tabela, ki jo je EOR objavil na svojem spletnem mestu in ki jo je omenil tudi v odgovoru na peti tožbeni razlog, v zvezi s tem ne vsebuje ničesar. V tej tabeli je navedeno število institucij, za katere so se uporabili zneski multiplikatorja za prilagoditev tveganjem v okviru euroobmočja v intervalih med 0,8 in 0,9, med 0,9 in 1 itd. do med 1,4 in 1,5. Tako kot priloga k izpodbijanemu sklepu tudi ta tabela vsebuje le delne informacije o izračunu predhodnega prispevka, saj se nanaša samo na multiplikator za

¹ Prikriti zaupni podatki.

prilagoditev tveganjem v evropskem okviru. Ta tabela – ki je bila poleg tega objavljena po vložitvi te tožbe – ne omogoča preverjanja pravilnosti izračuna navedenega multiplikatorja v primeru tožeče stranke in posledično tudi ne njenega prispevka.

- 106 Poleg tega EOR ne izpodbija tega, da institucija, kot je tožeča stranka, ne more natančno vedeti, zakaj se njen prispevek iz enega leta v drugega poveča, zmanjša ali ostane enak, saj te spremembe ali stagnacija izhajajo iz relativnega položaja, katerega pogojev po definiciji ne pozna. Tako se prispevek institucije lahko poveča, čeprav se je njen profil tveganja zmanjšal, in obratno, ne da bi imela na voljo ustrezno razlago, ker so ti podatki zaupni.
- 107 Iz člena 296 PDEU pa izhaja, da morajo biti pravni akti obrazloženi, in sodna praksa opozarja, da obveznost obrazložitve velja za vsak akt, zoper katerega je mogoče vložiti ničnostno tožbo (sodba z dne 1. oktobra 2009, Komisija/Svet, C-370/07, EU:C:2009:590, točka 42).
- 108 Poleg tega iz sodne prakse izhaja, da neobstoja obrazložitve ni mogoče upravičiti z obveznostjo spoštovanja poslovne skrivnosti. Obveznosti spoštovanja poslovnih skrivnosti ni mogoče razlagati tako široko, da bi se zahtevi po obrazložitvi odvzela njena bistvena vsebina (glej v tem smislu sodbo z dne 21. decembra 2016, Club Hotel Loutraki in drugi/Komisija, C-131/15 P, EU:C:2016:989, točka 48 in navedena sodna praksa).
- 109 V obravnavanem primeru obrazložitve, ki je bila dana tožeči stranki, tej ne omogoča, da preveri znesek svojega prispevka, čeprav je ta bistveni element izpodbijanega sklepa v delu, v katerem se nanaša nanjo. Tožečo stranko postavlja v položaj, v katerem ne more vedeti, ali je bil ta znesek izračunan pravilno oziroma ali ga mora izpodbijati pred Splošnim sodiščem, ne da bi lahko, kot je sicer njena dolžnost v sodnem postopku, v zvezi z navedenim zneskom opredelila tiste elemente izpodbijanega sklepa, ki jih prereka, v zvezi s tem navedla očitke in predložila dokaze, na podlagi katerih je mogoče resno sklepati, da so njeni očitki utemeljeni (glej v tem smislu sodbo z dne 8. decembra 2011, KME Germany in drugi/Komisija, C-389/10 P, EU:C:2011:816, točka 132).
- 110 Iz tega sledi, da je EOR kršil obveznost obrazložitve.
- 111 Te ugotovitve ni mogoče ovreči z drugimi trditvami, ki jih je navedel EOR.
- 112 V zvezi s sklicevanjem na udeležbo tožeče stranke v postopku odločanja je treba navesti, da je ta udeležba omejena na to, da institucija v skladu s členom 14 Delegirane uredbe 2015/63 ter v obliki in načinih predstavitve, ki jih je določil EOR na podlagi člena 6 Izvedbene uredbe 2015/81, EOR sporoči informacije. Instituciji ne daje nobenega sredstva, s katerim bi ta lahko preverila pravilnost svojega prispevka.
- 113 Iz razlogov, navedenih zgoraj v točkah 101 in 102, enako velja za sklicevanje EOR na to, da je metoda izračuna navedena v veljavnih predpisih.
- 114 Glede trditve EOR, ki se opira na sodno prakso, ki se nanaša na odločbe, ki sledijo ustaljeni praksi odločanja in se jih sme obrazložiti na kratko, je treba navesti naslednje.
- 115 Ta sodna praksa ni upoštevana, ker se ne nanaša na vprašanje prikritja podatkov zaradi njihove zaupnosti, ki se obravnava v tem primeru.
- 116 Ker je poleg tega iz spisa razvidno, da EOR uporablja informacijske tehnologije (datoteke XLSX, elektronska pošta) za izračun predhodnih prispevkov in sprejemanje sklepov o teh prispevkih, kar omogoča enostavno in hitro oblikovanje in razširjanje velikega števila informacij, ni mogoče trditi, da bi bilo mogoče v obravnavani zadevi uporabiti materialne ali tehnične preudarke ali preudarke v zvezi z roki, na katere se je občasno skliceval, da bi utemeljil obrazložitve v skrajšani obliki.

- 117 Nazadnje, v obravnavanem primeru nikakor ni mogoče govoriti o ustaljeni praksi odločanja. Kot navaja tožeča stranka, je EOR leta 2017 šele drugič določil predhodne prispevke v ESR. Poleg tega je bil sklep EOR o določitvi predhodnih prispevkov v ESR za leto 2016 razglašen za ničen (sodbe z dne 28. novembra 2019, Banco Cooperativo Español/EOR, T-323/16, EU:T:2019:822; z dne 28. novembra 2019, Hypo Vorarlberg Bank/EOR, T-377/16, T-645/16 in T-809/16, EU:T:2019:823, in z dne 28. novembra 2019, Portigon/EOR, T-365/16, EU:T:2019:824).
- 118 Glede trditve, ki se opira na sodno prakso, ki se nanaša na obrazložitve na področju konkurenčnega prava, je sicer res, da v skladu z ustaljeno sodno prakso na tem področju zahteve po obrazložitvi Komisiji ne nalagajo, da v odločbi navede številčne podatke v zvezi z načinom izračuna zneska glob (glej sodbo z dne 5. junija 2012, Imperial Chemical Industries/Komisija, T-214/06, EU:T:2012:275, točka 100 in navedena sodna praksa).
- 119 Vendar je treba poudariti, da iz te sodne prakse izhaja, da so globe instrument konkurenčne politike Komisije, ki mora imeti diskrecijsko pravico pri določanju njihove višine, da bi ravnanje podjetij usmerila k spoštovanju pravil o konkurenci. Tako se Komisija z izključno in avtomatično uporabo aritmetičnih formul ne more odpovedati svoji diskrecijski pravici. Če bi morala Komisija v svoji odločbi navesti številke v zvezi z načinom izračuna zneska glob, bi to škodilo odvrčalnemu učinku teh glob (glej v tem smislu sodbo z dne 2. oktobra 2003, Salzgitter/Komisija, C-182/99 P, EU:C:2003:526, točka 75; z dne 8. julija 2008, BPB/Komisija, T-53/03, EU:T:2008:254, točki 335 in 336, in z dne 28. novembra 2019, Hypo Vorarlberg Bank/EOR, T-377/16, T-645/16 in T-809/16, EU:T:2019:823, točka 198 in navedena sodna praksa).
- 120 Takih preudarkov pa ni mogoče prenesti na obravnavani primer.
- 121 Po eni strani obravnavani primer ne spada v okvir ureditve, ki vsebuje obstoj diskrecijske pravice za usmerjanje ravnanja podjetij, temveč v okvir objektivnega izračuna, ki avtorju takšnega izračuna načeloma ne dopušča nobene take diskrecijske pravice.
- 122 Po drugi strani se obravnavani primer ne nanaša na postopek sankcioniranja, ki bi upravičeval ohranitev odvrčilnega učinka, ampak na postopek, ki je primerljiv s postopkom obdavčitve. V teh okoliščinah ni nobenega razloga, da bi se dolžniku odvzela možnost, da preveri pravilnost svojega prispevka. V zvezi s tem in v nasprotju s tem, kar trdi EOR, se tožeča stranka upravičeno sklicuje na sodbo z dne 13. junija 1958, Meroni/Visoka oblast (9/56, EU:C:1958:7, str. 30 in 31), v kateri je Sodišče razsodilo, da pravna utemeljitev izpodbijane odločbe v tej zadevi, s katero je bila po uradni dolžnosti naložena dajatev, zahteva natančen in podroben obračun vseh postavk terjatve, za katero je izvršilni naslov, da lahko le tak obračun omogoči sodni nadzor in da ta odločba brez teh elementov ni bila dovolj obrazložena (glej tudi sodbo z dne 16. decembra 1963, Macchiorlati Dalmás/Visoka oblast, 1/63, EU:C:1963:58, str. 636).
- 123 Sklicevanje EOR na sklep z dne 22. februarja 2005, Hynix Semiconductor/Svet (T-383/03, EU:T:2005:57, točka 35), je v obravnavani zadevi očitno neupoštevno. Ta sklep se namreč ni nanašal na obveznost obrazložitve akta, ampak le na obveznost stranke, ki v postopku pred Splošnim sodiščem vloži zahtevo za zaupno obravnavo, da to zahtevo obrazloži.
- 124 Glede sklicevanja EOR na zadeve, ki se nanašajo na oddajo javnih naročil in državne pomoči, je Splošno sodišče v teh zadevah ugotovilo, da prikritje ekonomskih podatkov v nezaupni različici spornega sklepa ni tožečim strankam niti preprečilo razumevanja razlogovanja Komisije, niti ni oviralo njihove možnosti izpodbijanja navedenega sklepa pred Splošnim sodiščem, niti ni temu preprečilo, da v okviru zadevne tožbe opravi sodni nadzor (sodba z dne 8. januarja 2015, Club Hotel Loutraki in drugi/Komisija, T-58/13, neobjavljena, EU:T:2015:1, točki 73 in 77), in da so tožeče stranke dovolj poznale relativne prednosti ponudb drugih izbranih ponudnikov (sodba z dne 8. julija 2015, European Dynamics Luxembourg in drugi/Komisija, T-536/11, EU:T:2015:476, točka 47 in točka 50 na koncu).

- 125 V obravnavanem primeru pa, kot je bilo že navedeno zgoraj v točkah od 93 do 106 in 109, obrazložitev, ki je bila dana tožeči stranki – tudi ob upoštevanju dokumenta z naslovom „Podrobnosti izračuna“ (glej zgoraj točko 10) – tej ne omogoča, da bi preverila, ali je znesek njenega prispevka skladen z veljavnimi predpisi, in se torej ob popolnem poznavanju upoštevnihih okoliščin odločila, ali je zadevo smiselno predložiti pristojnemu sodišču in pod katerimi pogoji.
- 126 Glede sklicevanja EOR na sodno prakso s področja boja proti terorizmu, ki dopušča, da lahko nujni razlogi, ki se nanašajo na varnost Unije ali njenih držav članic ali na vodenje njihovih mednarodnih odnosov, nasprotujejo posredovanju nekaterih elementov obrazložitve (glej v tem smislu sodbo z dne 14. oktobra 2009, Bank Melli Iran/Svet, T-390/08, EU:T:2009:401, točka 81), zadostuje navesti, da področje bančne unije nikakor ne zadeva tematik, povezanih z bojem proti terorizmu.
- 127 Nazadnje in v nasprotju s trditvami EOR je treba ugotoviti, da možnost Splošnega sodišča, da od njega zahteva predložitev informacij zaradi preučitve zakonitosti izpodbijanega sklepa, v obravnavanem primeru ne more spremeniti ugotovitve, da je bila kršena obveznost obrazložitve, niti zagotoviti spoštovanja pravice tožeče stranke do učinkovitega sodnega varstva.
- 128 Izpodbijana odločba bi namreč morala biti dovolj obrazložena, ko je bila sprejeta, vsekakor pa preden je bila vložena ničnostna tožba. Neobstoja obrazložitve ni mogoče odpraviti po vložitvi tožbe pri Splošnem sodišču, zlasti po ukrepih procesnega vodstva ali pripravljalnih ukrepih, ki jih je to sprejelo.
- 129 V zvezi z ugovorom nezakonitosti, ki ga uveljavlja tožeča stranka, je treba zavrniti trditev, ki jo je na obravnavi navedla Komisija, da tožeča stranka ne more izpodbijati zakonitosti izpodbijanega sklepa, ker metoda izračuna njenega prispevka, ki temelji na soodvisnosti prispevkov in uporabi zaupnih podatkov, ne izhaja iz Delegirane uredbe 2015/63, ampak iz Uredbe št. 806/2014 in Direktive 2014/59, zoper kateri tožeča stranka ni uveljavljala ugovora nezakonitosti. Kot namreč izhaja iz preudarkov, navedenih v nadaljevanju, je to, da je izračun predhodnega prispevka tožeče stranke nepregleden in da zato tožeča stranka ne more preveriti njegove pravilnosti, vsaj deloma posledica metode izračuna, ki jo je Komisija sama – torej ne da bi ji to nalagala Uredba št. 806/2014 ali Direktiva 2014/59 – opredelila v Delegirani uredbi 2015/63.
- 130 V skladu s členom 70(2) Uredbe št. 806/2014 in členom 103(2) Direktive 2014/59 se predhodni prispevek institucije v bistvu izračuna v dveh korakih.
- 131 Najprej se izračuna „pavšalni prispevek“ (za najpomembnejše institucije, med katerimi je tudi tožeča stranka, dejansko „osnovni letni prispevek“ v smislu Delegirane uredbe 2015/63, glej njeno uvodno izjavo 5), ki je sorazmeren z zneskom obveznosti institucije, brez kapitala in kritnih vlog, glede na skupne obveznosti, brez kapitala in kritih vlog, vseh institucij z dovoljenjem na ozemlju sodelujočih držav članic.
- 132 „Osnovni letni prispevek“ se nato prilagodi glede na profil tveganja institucije.
- 133 Merila za to prilagoditev so določena v Delegirani uredbi 2015/63, ki jo je sprejela Komisija na podlagi člena 103(2), drugi pododstavek, in (7) Direktive 2014/59 ter se uporablja v okviru Uredbe št. 806/2014 na podlagi njenega člena 70(6).
- 134 Vendar iz člena 103(7) Direktive 2014/59, ki je pravna podlaga Delegirane uredbe 2015/63, ne izhaja, da bi bilo treba pri prilagoditvi glede na profil tveganja nujno uporabiti metodo izračuna, ki upošteva soodvisnost in temelji na zaupnih podatkih tretjih oseb.
- 135 Elementi, ki jih je treba upoštevati pri prilagoditvi glede na profil tveganja – katerih seznam je naveden v zgoraj omenjenem členu 103(7) – se namreč nanašajo izključno na zadevno institucijo, in sicer, prvič, izpostavljenost tveganju institucije, vključno s pomembnostjo njenih trgovalnih dejavnosti, zunajbilančnih izpostavljenosti in stopnje zadolženosti, drugič, stabilnost in raznolikost virov

financiranja družbe ter neobremenjenih visoko likvidnih sredstev, tretjič, finančno stanje institucije, četrtič, verjetnost, da bo institucija vstopila v postopek reševanja, petič, obseg izredne javnofinančne pomoči, ki jo je institucija predhodno prejela, šestič, kompleksnost strukture institucije in njene rešljivosti, sedmič, pomembnost institucije za stabilnost finančnega sistema ali gospodarstva oziroma ene ali več držav članic oziroma Unije, in osmič, vključenost institucije v institucionalno shemo za zaščito vlog.

- 136 Glede trditve, da soodvisnost in uporaba zaupnih podatkov drugih institucij izhajata iz člena 69(1) Uredbe št. 806/2014, ki prek ciljne ravni določa raven financiranja ESR, ki jo je treba doseči do konca prvotnega obdobja, in iz člena 70(2) iste uredbe, ki določa, da vsi prispevki skupaj letno ne smejo presegati 12,5 % navedene ciljne ravni, je treba ugotoviti, da ti določbi – prek pragov, ki jih določata – ne nalagata nepreglednega sistema prilagoditve glede na profil tveganja za zadevne institucije, med katere spada tožeča stranka.
- 137 Prvič, člen 69(1) Uredbe št. 806/2014 ciljne ravni ne opredeljuje kot točno določeno zgornjo mejo za financiranje, ki bi jo bilo treba doseči do centa natančno, ampak le kot minimum („vsaj 1 %“).
- 138 Drugič, ta ciljna raven je opredeljena glede na znesek kritih vlog vseh kreditnih institucij ob koncu prvotnega obdobja, torej glede na znesek, ki ga je v številkah mogoče izraziti šele konec leta 2023.
- 139 Tretjič, čeprav člen 70(2) Uredbe št. 806/2014 zahteva, da predhodni prispevki, pobrani za zadevno leto, ne presegajo 12,5 % navedene ciljne ravni, to ne pomeni, da je nujno treba za vsako leto določiti natančen znesek, ki ga je treba nato v okviru izračuna predhodnih prispevkov razdeliti med vse zadevne institucije. Poleg dejstva, da se stopnja 12,5 % nanaša na ciljno raven, ki je opredeljena kot minimum in glede na znesek, ki ga je v številkah mogoče izraziti šele konec leta 2023, namreč ta določba ne prepoveduje, da bi vsi predhodni prispevki skupaj v zadevnem letu morda znašali manj kot 12,5 % navedene ciljne ravni.
- 140 Iz tega sledi, da ker na eni strani Direktiva 2014/59 in Uredba št. 806/2014 Komisiji ne nalagata, da z Delegirano uredbo 2015/63 za tožečo stranko sprejme nepregledno metodo za prilagoditev tveganju, in ker je na drugi strani Komisija priznala, da je z vidika ekonomičnosti profil tveganja neke institucije mogoče oceniti le na podlagi njenih podatkov (glej v tem smislu sodbo z dne 28. novembra 2019, Portigon/EOR, T-365/16, EU:T:2019:824, točka 156), okoliščina, da je tožeča stranka svoj ugovor nezakonnosti omejila zgolj na Delegirano uredbo 2015/63, nikakor ne preprečuje, da Splošno sodišče ugotovi, da je metoda za izračun predhodnih prispevkov glede na zahteve iz člena 296 PDEU nezakonita, vsaj glede tistega dela te metode, ki se nanaša na prilagoditev glede na profil tveganja, določeno v tej delegirani uredbi.
- 141 Ugotoviti je torej treba, da kršitev obveznosti obrazložitve, ki je bila v obravnavanem primeru ugotovljena zgoraj v točki 110, glede dela izračuna predhodnega prispevka, ki se nanaša na prilagoditev glede na profil tveganja, izhaja iz nezakonnosti členov od 4 do 7 in 9 ter Priloge I k Delegirani uredbi 2015/63, na katero se je sklicevalo v ugovoru.
- 142 Poleg tega in vsekakor, ker je zahteva po dovolj natančni obrazložitvi aktov, določena v členu 296 PDEU, eno od temeljnih načel prava Unije, katerega spoštovanje mora zagotoviti sodišče, tako da po potrebi po uradni dolžnosti preizkusi razlog, ki se nanaša na kršitev te obveznosti (glej zgoraj točki 36 in 37), in ker v primeru kršitve te obveznosti tožeča stranka nima na voljo dovolj informacij, da bi preverila pravilnost svojega prispevka, EOR take kršitve ne more popraviti s sklicevanjem na predpise sekundarnega prava.
- 143 Glede na vse navedene preudarke je treba – po tem ko je bilo ugodeno tožbenemu razlogu, ki se nanaša na kršitev zahteve po avtentifikaciji – ugotoviti, da je treba izpodbijati sklep, ne da bi bilo treba preučiti druge tožbene razloge, ki jih je navedla tožeča stranka, razglasiti za ničen tudi na podlagi kršitve obveznosti obrazložitve in pravice do učinkovitega sodnega varstva.

Časovna omejitev učinkov sodbe

- 144 EOR v bistvu predlaga, naj Splošno sodišče, če bi izpodbijani sklep razglasilo za ničen, odloži učinke razglasitve ničnosti za šest mesecev po tem, ko sodba postane pravnomočna.
- 145 Tožeča stranka se o tem ni izrekla.
- 146 Sodbe, s katerimi Splošno sodišče razglasi za nično odločbo, ki jo sprejme institucija ali organ Unije, imajo načeloma takojšnji učinek, tako da se akt, ki se razglasi za ničen, retroaktivno odpravi iz pravnega reda in se šteje, da nikoli ni obstajal. Kljub temu lahko Splošno sodišče na podlagi člena 264 PDEU, drugi odstavek, začasno ohrani učinke odločbe, ki je bila razglašena za nično (glej sodbo z dne 2. aprila 2014, Ben Ali/Svet, T-133/12, neobjavljena, EU:T:2014:176, točka 83 in navedena sodna praksa).
- 147 V obravnavani zadevi iz zgoraj navedenega izhaja, da EOR pred spremembo pravnega okvira, zlasti Delegirane uredbe 2015/63, ne bo mogel nadomestiti izpodbijanega sklepa, ne da bi ponovno kršil obveznost obrazložitve in pravico tožeče stranke do učinkovitega sodnega varstva.
- 148 V teh okoliščinah je treba v skladu s predlogom EOR učinke izpodbijanega sklepa ohraniti še šest mesecev od dneva, ko ta sodba postane pravnomočna.

Stroški

- 149 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. EOR ni uspel, zato se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži, da nosi svoje stroške in stroške tožeče stranke.
- 150 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Komisija nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi razširjeni senat)

razsodilo:

- 1. Sklep Enotnega odbora za reševanje (EOR) z izvršne seje z dne 11. aprila 2017 o izračunu predhodnih prispevkov v Enotni sklad za reševanje za leto 2017 (SRB/ES/SRF/2017/05) se v delu, v katerem se nanaša na družbo Landesbank Baden-Württemberg, razglasi za ničen.**
- 2. Učinki sklepa SRB/ES/SRF/2017/05 se za družbo Landesbank Baden-Württemberg ohranijo šest mesecev od dneva, ko ta sodba postane pravnomočna.**
- 3. EOR poleg svojih stroškov nosi stroške družbe Landesbank Baden-Württemberg.**
- 4. Evropska komisija nosi svoje stroške.**

Collins

Kancheva

Barents

Passer

De Baere

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 23. septembra 2020.

Podpisi